

Spoštovani avtorji in avtorice,

uredništvu *Slavistične revije* (Ljubljana) in *Umjetnosti riječi* (Zagreb) v letu 2020 načrtujeva skupno številko, ki bo uglašena na temo interpretacije v literarni vedi in bo izšla predvidoma decembra. Skupna številka bo dvojezična, saj bo prinesla znanstvene razprave v slovenščini in hrvaščini. Želimo si, da bi bile razprave slovenskih avtorjev objavljene v okviru *Umjetnosti riječi* in v hrvaščini, razprave hrvaških avtorjev pa v okviru *Slavistične revije* in v slovenščini. Zato zainteresirane avtorje kar takoj pozivamo, da sami poskrbijo za profesionalni prevod člankov v ustrezni jezik. Uredništvi revij bosta prispele prispevke recenzirali po svojih utečenih postopkih in si pridržujeta pravico do njihove objave oz. neobjave v skladu z uredniškima politikama. Ker je število objav za tematsko številko omejeno, vas vabimo, da se s svojimi predlogi odzovete čim prej in v okviru spodnje časovnice.

Literarno interpretacijo v okviru zadane si skupne publikacije razumemo zelo široko in prvenstveno z metodološkega (ne pa npr. didaktičnega ali pedagoškega) vidika, tj. kot razlaganje literarnih besedil z uporabo različnih metod literarnega raziskovanja. Namen je namreč, da bi literaturo oz. literarno komunikacijo osvetlili in razumeli skozi različne perspektive.

Na eni strani mislimo na biografijo ustvarjalca, socialne, politične, duhovno-zgodovinske, kulturne, psihološke, diskurzivne idr. razsežnosti literarne komunikacije. Na drugi strani nas zanimajo čisto (notranje) oblikovno-strukturne oz. formalnoestetske, vrstno-žanrske, slogovne, retorične idr. značilnosti literature. Prav tako ni mogoče zaobiti niti razsežnosti procesov literarnega branja, ki so spet definirani v različnih smereh (kognitivno, psihološko, historično, sociološko, medkulturno, medijskotehnološko itd.) in njihove vloge pri interpretaciji literarnih besedil.

Našteti vidiki oz. perspektive ustrezajo razvojnemu loku v teoriji in metodologiji literarnega raziskovanja, kjer skozi čas prepoznavamo menjave raziskovalnih paradigem. V grobem ločimo kvalitativne in kvantitativne paradigme, kar bi v nacionalnih literarnih vedah, ki so šle pravzaprav skozi enak razvoj, lahko prevedli v opozicijo med empirično eksaktnejšimi in estetskodoživljajskimi pristopi, med (neo)pozitivizmom, (historičnim) empirizmom in formalističnoestetskim, duhovno-zgodovinskim pristopom.

V literarni vedi prav tako že lep čas opažamo naklonjenost "mešanju" oz. kombiniranju metod, ugotovitev in pogledov iz različnih obdobj v zgodovini literarne teorije, eklekticizem, ki se ponuja kot nekakšna "nova" metoda. Triangulacija raziskovalnih metod in teoretskih konceptov govori v prid veljavnosti in zanesljivosti rezultatov razlaganja, vendar obenem ni mogoče mimo nekaterih očitkov o nepovezanosti konceptov in metod in poljubnosti njihovega kombiniranja, kar je v nasprotju z metodičnostjo literarne interpretacije kot znanstvenega načina razlaganja literature.

Že začetnik slovenske akademske literarne vede Ivan Prijatelj (1875–1937), ki je 1919 utemeljeval pozitivistično (gradivsko usmerjeno) metodo, je

literarnovednega strokovnjaka postavil tako pred nalogo opisovanja razvoja leposlovnih ustvarjalcev z ozirom na poreklo, čas, prostor ustvarjanja, družbenozgodovinske (socialne, verske, filozofske idr.) dejavnike kakor pred nalogo „estetične cenitve literarne umetnine“. Pred katero od teh nalog smo kot literarni interpreti oz. razlagalci literarnih besedil postavljeni danes? Kako danes ob upoštevanju klasičnih, tradicionalnih pristopov in pritegnitvi novih metod (tudi digitalnohumanističnih) interpretiramo, razlagamo in razumemo literarna besedila in literarne komunikacije širše?

Če bi radi sodelovali, povzetke prispevkov vzporedno naslovite na urska.perenic@gmail.com ter ddukic@ffzg.hr.

Časovnica:

Rok za oddajo povzetkov: 31. marec

Rok za oddajo člankov: 31. avgust

V pričakovanju vašega odziva vas lepo pozdravljava v imenu uredništev obeh revij,

Urška Perenič in Davor Dukić